

12-07

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατέρων Πρόκλου
καὶ Ἰλαρίου καὶ τοῦ
† Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
ᾠχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ
τοῦ Ἄθωνος κλείσμα, καὶ τῶν πά-
λαι ὀσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον,
Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ
σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς
φυλάσσοντα ἐκ πάντων τῶν λυ-
πηρῶν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας·
δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα
τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα... ᾠχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον ἄνδρα, τοῦ
ὄρους Ἄθωνος, τὸν ἐπ' ἐσχάτων
τῶν χρόνων, καθάπερ φάος λα-
μπρόν, τὴν σκοτίαν τῶν πιστῶν
διασκεδάσαντα, καὶ νοσήματα ψυ-
χῶν, καὶ σαρκὸς ἐπιφοράς, ἰώμενον
ὑπὲρ φύσιν, τῆς προοράσεως λύ-
χρον, νέον Παῖσιον τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε
ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ χάριτι Χριστοῦ, ὡς οἱ πάλαι
Πατέρες, συνέζησας σεμνέ, τοῖς
ἀλόγοις θηρίοις, καὶ φίλος γενόμε-
νος, πτερωτῶν καὶ τῶν ὄφειων, ἐξε-
πλάγησαν, οἱ σὲ εἰδότες θεόφρον,
καὶ ἀνύμνησαν, τὸν Παντοκράτορα
Λόγον, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Εἰκόνα τὴν σεπτὴν, φοβεραῶς
Προστασίας, Παῖσιε Μητρός, τοῦ
Δεσπότου ἐκράτεις, καὶ ἔβλεψας
ὄσιε, πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὤφθη σοι,
ταύτης ἔλλαμψις, ἡ καταυγάζουσα
πάντας, διὸ πρέσβευε, διηνεκῶς
σὺν Παρθένῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυρολογία,
ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν πολυθαύμαστον, σεμνὸν Παῖσιον, τὸν καθαιρέσαντα, ὄφρὺν τοῦ δράκοντος, καὶ ἡδονὰς τὰς σαρκικὰς, συντρίψαντα τῇ ἀσκήσει, Ἄθωνος τὸ κλείσιμα, καὶ Φαράσων ἐκβλάστημα, τὸν εὐεργετήσαντα, πολυτρόπως τοῖς θαύμασι, τὰ πλήθη τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων, πάντες τιμήσωμεν ἐνθέως.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον ὅμοιον*

Τὴν ἀειπάρθενον, Κυρίαν Δέσποιναν, τὴν ὠραΐσασαν, γένος τὸ βρότειον, ἔχουσαν ὄντως τὴν μορφήν, Παῖσιε γλυκυτάτην, ὅσιε ἐώρακας, ἐν καλύβῃ τοῦ Ἄθωνος, ὡς καὶ προσεκύνησας, ταύτην ἄνερο πανόλβιε, διὸ καὶ σὺν αὐτῇ μὴ ὀκνήσῃ, πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν προσβέβυων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς νεότητος ὥφθης παιδαγωγός, καὶ ἀκέστωρ ἀνθρώπων ναρκομανῶν, τοῖς σχοῦσι δυσίατα, πορνικὰ ἁμαρτήματα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἐφάνης, θεράπων πανάριστος, καὶ τῶν ἀναζητούντων, ὁδὸν τὴν σωτήριον, πάτερ ἐπεγνώσθης, ἀκριβῆς ποδηγέτης, καὶ πάντων Παῖσιε, βακτηρία γεγένησαι, ἀσκητὰ θεοφώτιστε, διὸ ἐν Σουρωτῇ οἱ πιστοί, τὸν σὸν τάφον, προσκυνοῦντες χαίρουσι, καὶ σεμνῶς τὴν σὴν μνήμην, κατὰ χρέος μέλπουσι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον ὅμοιον*

Τὴν ἀγίαν μορφήν σου ἔωρακώς, ὡς ὑπάρχει Παρθένε ἐν τῇ

Σιών, ὁ θεῖος Παῖσιος, ἐν τῷ ὄρει ἐδίδαξε, τοῖς εἰκονογράφοις, ποιεῖν ἐν πιστότητι, καὶ πολλήν σου χάριν, ἐκήρυττεν ἅπασιν· ὅθεν Θεοτόκε, μὴ ἐλλείπῃς ἀπαύστως, Χριστὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ὑμνούντων τὸν τόκον σου, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστι, ἀγνή καὶ ὁ ὄσιος, ὁ τιμώμενος ὕμνοις, ὑπὸ πάντων τὴν σήμερον.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. *(δψ)*

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. *(δψ)*

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ. *(δψ)*

Σπ'χ. **Μ**ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθοῦ ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπῆχος· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ἦτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ

προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἦτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, ὅσιε Παῖσιε, σὺ γὰρ ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀστὴρ ἡμερινὸς ἀνίσχες, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη ἐφώτισας, εἰς τὸ εἰδέναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· διὸ καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς ἀνελθὼν, καὶ σχῶν παρῶρησίαν, μὴ παύῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

*Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.
Ἄρματηλάτην Φαραώ.*

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοχαρίτωτε ἀγνή θεόνυμφε, ταῖς ἰκεσίαις σου, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ Υἱόν σου φώτισον, νοός μου ἐνεργήματα, ὅπως ὑμνήσω ἀξίως, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν πρεσβειῶν σου τὰς χάριτας.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Επὶ τὴν σὴν καταφυγῶν βοήθειαν, ἀειμακάριστε, τοῦ ἐχθροῦ νικῆσαι, μιὰρὰν παράταξιν, ἐλπίζω ὁ ταλαίπωρος, διὸ τείνω τὰς χεῖρας, ἰκετικῶς τῇ εἰκόνι σου, καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι ἀντίληψιν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οσὸς Υἱὸς παρθενομήτορ ἄχραντε, ὁ ὑπεράγαθος, ὁ τοῦ κόσμου κτίστης, καὶ βροτῶν διάσωσμα, τὴν σὴν πρεσβείαν δέχεται, καὶ ποιεῖ πάντα ὅσα, ἐπιθυμεῖς θεονύμφευτε, ὑπὲρ τῶν πιστῶν ὑμνολόγων σου.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν μου τὴν πλημύραν Δέσποινα, στήσον πρεσβείαις σου, καὶ πρὸς τὸν λιμένα, τοῦ Χριστοῦ ὁδήγησον, νοός μου τὰ νοήματα, καὶ ψυχῆς μου τὸ ἦθος, ὅπως διέλθω τὸ πέλαγος, βίου πολυμόχθου πανάχραντε.

*Κανὼν τοῦ Ὁσίου
ᾠχος πλ. δ'.*

Ἄρματηλάτην Φαραώ.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολοκαρδίως τὸν σεμνὸν Παῖσιον, τὸν πολυθαύμαστον, ἀνυμνήσαι θέλω, καὶ αἰτοῦμαι δύναμιν, Χριστέ μου παντοδύναμε, ὅπως μέλψω τὸν βίον, καὶ πολυάριθμα θαύματα, τούτου τοῦ ὀσίου σου Κύριε.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεμνῶς βιώσας ἐπὶ γῆς ἀοίδιμε, ὡς ἄλλος ἄγγελος, σάρκα ὑποτάξας, καὶ παθῶν τὴν ἔγερσιν, χαρίτων πάτερ γέγονας, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, τοῖς Ὀρθοδόξοις Παῖσιε, πᾶσι προσπορίζων τὰ πρόσφορα.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίκετικῶς τὸν παντουργὸν τῆς κτίσεως, ἐξιλεούμενος, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψει, καὶ καμνόντων ἅγιε, κατέστης ὁ διδάσκαλος, πρὸς θειότερον βίον, πολλῶν ἀνθρώπων Παῖσιε, Ὅρους τοῦ Ἁγίου τὸ καύχημα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον.*

Ἐν τῷ πελάγει τῶν παθῶν νηρόμενος, καταποντίζομαι, Μῆτερ Θεοτόκε, ὁ πτωχὸς καὶ δειλῆς, διὸ καὶ ἀνακράζω σοι, ταῖς λιταῖς σου τὸν σάλον, τῶν πειρασμῶν μου κατάπαυσον, Ὅρους τοῦ Ἁγίου ἡ ἔφορος.

*Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου,
ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.*

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιον ὄφθης τὸ θαυμαστόν, τοῦ Ἄθωνος Ὅρους, ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς, Παῖσιε πάτερ θεοφόρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον παλλάδιον.

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱούς, φυλάττειν ἐκ βλάβης, πονηρίας τοὺς λογισμούς, καὶ ἔχειν ἐν νῶ ἀδιαλείπτως, τὰ ἀγαθὰ τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Δόξα...

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν, ἰκέτευες πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν, Παῖσιε τῶν ἐξαιτουμένων, ἐν τῇ σῇ κέλλῃ, ποικίλα αἰτήματα.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον.

Ὁ νέος Παῖσιος Μαριάμ, τὴν θείαν μορφήν σου, ὑπὲρ φύσιν τοῖς

ὀφθαλμοῖς, ἐώρακεν ὄντως ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀειπάρθενε.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλβος ὁ ἄσυλος πιστῶν, ἀγαθοσύνης ὁ πλοῦτος, καὶ θησαύρισμα ἀγάπης ἐδείχθης, ἀπειρόγαμε ἀγνή, τοῦ κόσμου τὸ ἐγκαύχημα, τῶν γηγενῶν ἡ δόξα, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ μέλισμα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κλιμαξ ὑπάρχεις νοητή, ἡ ἀνάγουσα Κόρη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὑπερέχεις τοῦ παντός, μερόπων καὶ ἀγγέλων τε, καὶ τῶν κτισμάτων πάντων, ὡς ἡ τεκοῦσα τὸν Κύριον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὁ ποιητῆς τῶν ἀπάντων, ὥσπερ ἥλιος φωτίσας τοὺς πάντας, καὶ τὰ σκότη τοῦ ἐχθροῦ, ἰσχυρῶς διεσκέδασε, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει, ὡς παντοδύναμος Κύριος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῦρ κατακαίει με σφοδρῶς, τῶν ἡδονῶν Θεοτόκε, καὶ ταράσσει τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, διὸ δέομαι θερμῶς, λιταῖς σου τοῦτο μάρανον, καὶ τὴν εἰρήνην δός μοι, τῶν λογισμῶν θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιφρονεῖς τὸν μιαρὸν, ἀνδροπρεπῶς θεοφόρε, τειχιζόμενος νοὸς ἀτυφία, καὶ εὐχαῖς περιβληθεῖς, τὸν θώρακα τῆς χάριτος, Παῖσιε τροποῦσαι, τῶν δυσμενῶν τὰ συστήματα.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδιαλείπτως προσευχαῖς, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν πάντων, καθικέτευες Παῖσιε πάτερ, λυτρωθῆναι ἐκ δεινῶν, τοὺς ἐπικαλούμενους σε, καὶ ποθοῦντας λύσιν, τῶν θλιβερῶν περιστάσεων.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν τὴν ἄνωθεν λαβῶν, ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων, βοηθεῖς ταῖς ἰκεσίαις παμμάκαρ, σὺ γὰρ ἔλεγες πιστοῖς, ὑπὲρ αὐτῶν προσεύξασθαι, ὡς ἐχόντων χρεῖαν, πλεον τῶν ζώντων Παῖσιε.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Σωματωθεῖς ὁ πλαστοουργός, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, τὸν ἀρχαῖον καταβάλλει βελίαρ, καὶ χαρίζει τοῖς βροτοῖς, τὴν ἄνεσιν Πανάμωμε, τῆς ἁμαρτίας παῦσιν, καὶ τῶν ψυχῶν ἐλευθέρωσιν.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητῆς ἀνεδείχθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ὅλως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα, τὸν ἐνεργούμενον, πάτερ Παῖσιε, καὶ ἐν Θιβῆτ παιδευθέντα, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, μικρὸν Γεώργιον.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνευματέμφορε πάτερ, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων, τούτου ἐμφέρειαν, ἐν ὄρει Ἄθωνος, σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι, καὶ ἐπλήσθης χάριτος, πολλῆς Παῖσιε.

Δόξα...

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων, πῶς ὑπεδέχθης μακάριε, ἐν τῷ σῶ κελλίῳ καθ' ὕπαρ, τὴν πολυῦμνητον, μεγαλομάρτυρα, καὶ θαυμαστὴν Εὐφημίαν, ἅγιε Παῖσιε, Πατέρων καύχημα.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων σε κρήνην, καὶ ἰατρὸν ἄριστον, οἱ κατατροχόμενοι πάντες, νόσοις τοῦ σώματος, Μῆτερ γινώσκομεν, διὸ αἰτοῦμεν ἐν πίστει, τὴν σὴν θεονύμφευτε, θείαν βοήθειαν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐχῆς ἐργαστήριον, ἡ σὴ ἁγία ψυχὴ, Παῖσιε γέγονε, τῇ συνεχεῖ προσευχῇ, καὶ θείαις δεήσεσι, σὺ γὰρ μακροχρονήσας, ἐν τῇ κέλλῃ σου πάτερ, ὤφθης καθάπερ στήλη, φωτεινὴ ἰκετεύων, Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην, καὶ παντοκράτορα.

Δόξα... Καὶ νῦν....

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε ἀπείρανδρε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, τὸ κῦδος καὶ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, γέγονας τῷ σῶτόκῳ, διὸ ἔσχες μεγίστην, Δέσποινα παρῶρησίαν, πρὸ τοῦ θρόνου Υἱοῦ σου, ἀεὶ συνηγοροῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ἄγίου Ὁρους ἀσκητὴν τὸν περιάκουστον, καὶ Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα τὸν νεόφωτον, ἐπαινέσωμεν ἐν ὕμνοις ὀλοκαρδίως, ποδηγῶν γὰρ τοὺς πιστοὺς πρὸς βίον ἄριστον, ποταμῶν τῶν δωρημάτων τούτους ἐπλησας· διὸ κράζουσι· Χαίροις πάτερ Παῖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ὥσπερ ἄλλος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Παῖσιε ἐφάνης ἐν Ἄθῳ, ὁσίως γὰρ ζήσας ἐν γῆ, ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ἰσοστάσιος, ἐφάνης τοῖς συνοῦσί σοι, βοῶσί σοι θερμῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε Φαράσων ὁ θεῖος γόνος· χαῖρε τοῦ Ἄθωνος μέγας ὄλβος.

Χαῖρε τῆς Κονίτσης τὸ ἔνθεον καύχημα· χαῖρε Σουρωτῆς κοινοβίου καλλώπισμα.

Χαῖρε βρύσις ἡ πολύκρουνος ὑπὲρ φύσιν δωρεῶν· χαῖρε ρεῦμα ἀκατάσχετον ἰαμάτων σωστικῶν.

Χαῖρε ὅτι κλείζεις τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου· χαῖρε ὅτι οἰκεῖς ἐν τῷ ὄρει Σιναίου.

Χαῖρε βροτῶν ἀτύφων ὁ ἔξαρχος· χαῖρε πολλῶν χαρίτων ὁ κάτοχος.

Χαῖρε δεινῶς ἀλγουμένων ὁ ῥύστης· χαῖρε ἀνδρῶν μοναστῶν ὑποφῆτης.

Χαίροις πάτερ Παῖσιε..

Συναξάριον.

Τῆ IB' τοῦ μηνός Ἰουλίου, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Παῖσιου τοῦ νέου τοῦ Ἀγιορείτου, τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τετάρτῳ (1994).

Σπίχοι

Παῖσιε τοῦ ὄρους Ἄθωνος δένδρον,

πολύκαρπον ὁσιώτατε ἐδείχθης.

Δεκάτη τε καὶ δευτέρα Παῖσιος θάνε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνοῦ, ὃς ἐχρημάτισε Πατῆρ πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἁγίων μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ἡ ἁγία Βερονίκη ἡ αἰμορροοῦσα, ἦν ἰάσατο ὁ Χριστός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Σπῆχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ᾠδὴ θ'. ᾠχος δ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ἄϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

Τὸν ὄσιον Παῖσιον, Ἁγίου Ὁρους κλείσμα, τῆς Σουρωτῆς τὸν ἐπόπτην, καὶ ποδηγέτην τῶν νέων, τὸν λόγοις τε καὶ πράξεσι, τοὺς ἐνδεεῖς στηρίζαντα, τιμήσωμεν ἐν ἄσμασιν, ὑμνολογοῦντες ἐνθέως, τὸν βίον τούτου καὶ ἔργα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε θεοδόξαστε, χριστιανῶν τὸ στήριγμα, ἢ φοβερὰ προστασία, τῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων, νοσοῦντων ἢ ἀνόρθωσις, καὶ τῶν πασχόντων σθένωσις, τῆς Οἰκουμένης σκέπασμα, σεμνοπρεπῶς σὲ ὑμνοῦμεν, οἱ δοῦλοί σου ὁμοφώνως.

ΑΙΝΟΙ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τί σε ὀνομάσωμεν ὅσιε, τῶν Φαράσων τὸν βλαστόν, καὶ τῆς Κονίτισης πολιστήν, Σουρωτῆς τὸν ὀδηγόν, καὶ τοῦ Σινᾶ τὸν ἀσκητήν, τοῦ Ἄθω, ἐγκαλλώπισμα τὸ μέγιστον, Ἑλλάδος, τὸ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, Παῖσιε θεοδόξαστε· ἡμῶν ὁ κόσμος καὶ καύχημα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τί σε προσφωνήσω Παῖσιε, τῆς νεότητος πατέρα, καὶ λαμπρὸν μυσταγωγόν, μοναζόντων τὸν ἀλείπττην, πρὸς τὰ κρείττω θαυμαστόν, νοσοῦντων, ἰατῆρα ἀκριβέστατον, δαιμόνων, σκεδαστὴν καὶ πολεμήτορα· ἐν τοῖς ἐσχάτοις γὰρ ἔτεσιν, ὡς ἰσοστάσιος πέφηνας, τῶν πρόπαλαι, διδασκάλων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπῆχ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τί σε νῦν προσεῖπω Παῖσιε, τῶν ἀνδρῶν ἐξηρητημένων, ταῖς οὐσίαις λυτρωτὴν, δηλωτὴν τῶν ἐσομένων, γεγονότων τοῖς πιστοῖς, ἀθέων, παιδευτὴν θαυμασιώτατον, δειλαίων, στηριγμὸν καὶ μέγα θάρσημα· ἀσκητικῶς γὰρ ἐβίωσας, καὶ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, προσέλαβες, ἀξιάγαστε πατὴρ ἡμῶν.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ θεοφόρε Παῖσιε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε θερμῶς, μὴ ἐλλείπῃς τὸν Χριστόν, καθικετεύων θερμουργῶς· ἐκτήσω, παρρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσχες, χαρισμάτων πλῆθος ὅσιε, προορήσεως καὶ ἰάσεως, τῶν ἀλγουμένων κακώσεσι, ἐν σώματι, καὶ ψυχῇ ἀειμακάριστε.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Οσιε πάτερ Παῖσιε, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Ἑλλάδος, καὶ πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· ὡς ἄγγελος γὰρ ἔνσαρκος, ἐκ τοῦ Ἄθωνος, τὰ ζωοποιὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν διεκήρυξας· ὡσαύτως δὲ γέγονας, τῇ βιοτῇ καὶ ἔργοις σου, μοναστῶν πρότυπον, κοσμικῶν διδάσκαλος, νεότητος παιδαγωγός, Σουρωτῆς ὁ παραστάτης, καὶ πάντων ὁ φίλος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ταπεινῶς, πρὸς σὲ ἅγιε δεόμεθα, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

ᾠχος πλ. δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἄθωνος κλείσμα, καὶ τῶν πάλαι ὀσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν

Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'

Στίχ. Ἄνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Στίχ. **Τ**ίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἄθωνος κλείσμα, καὶ τῶν πάλαι ὁσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, (

ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἄθωνος κλείσμα, καὶ τῶν πάλαι ὁσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος πλ. β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάκιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος (ὁς Δεκεμβρίου)

Προκείμενον ᾠχος βαρύς

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. (Δίς).

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. ε' 22-26, ς 1-2).

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλουΐα. (γ') ἤχος α'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον (Ματθ. ια' 27-30)

Στίχ. Ὅτι ἐ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουΐα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουΐα.

ἤχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.